

CONSILIUL NAȚIONAL PENTRU COMBATAREA DISCRIMINĂRII
Autoritate de stat autonomă

București, Piața Valter Mărăcineanu nr. 1-3, et. 2,
tel/fax. +40-21-3126578, e-mail: support@cncd.org.ro
Operator de date cu caracter personal nr. 11375

HOTĂRÂREA NR.604
din data de 17.12.2012

Dosar nr.:283/2012

Petiția nr.:3676/02.08.2012

Petent: I D

Reclamat: Universitatea Națională de Apărare Carol I București

Obiect: Aplicarea diferită a legii pentru funcții similare, în ce privește salarizarea și acordarea concediului de odihnă.

I. Numele, domiciliul sau reședința părților.

I.1. Numele, domiciliul, reședința sau sediul petentului:

I.1.1. I D : cu adresa de corespondență în București, .

I.2. Numele, domiciliul, reședința sau sediul reclamatului:

I.2.1. Universitatea Națională de Apărare Carol I București cu sediul în București, Șos. Panduri, Nr. 68-72, Sector 5

II. Obiectul sesizării și descrierea presupusei fapte de discriminare.

1. Petentul susține că este încadrat ca profesor universitar și deține gradul militar de colonel, având o carieră militară și un statut dublu, fiindu-i aplicate prevederile Legii educației naționale 1/2011 și Legea statutului cadrelor militare nr. 80/1995.

2. Petentul se consideră discriminat pentru că i se aplică Legea statutului cadrelor militare nr.80/1995, similar cum se aplică și cadrelor militare active care nu îndeplinesc și prevederile statute și atribuțiile funcționale ce decurg din Legea educației naționale nr.1/2011.

III. Procedura de citare.

1. Părțile au fost citate prin adresele înregistrate cu nr. 4416/13.09.2012, procedura de citare fiind astfel îndeplinită, conform dispozițiilor O.G. nr.137/2000, republicată.

2. La termenul de audieri din data de 11.10.2012, părțile au fost prezente

3. În cadrul ședinței de audieri a fost invocată **excepția de necompetență materială a CNCD**, față de modalitatea de interpretare și aplicare a legii.
4. Reprezentantul părții reclamate invocă **excepția tardivității** petiției, având în vedere că petentul se află în această situație juridică din anul 2000.
5. Prin punctul de vedere emis și depus la dosar înregistrat cu nr.4939/11.10.2012, partea reclamată, invocă **excepția de necompetență a CNCD**.

IV. Susținerile părților.

Susținerile petentului.

1. Petentul, susține că este încadrat ca profesor universitar și deține și gradul militar de colonel, având o carieră militară și un statut dublu aplicandu-se prevederile Legii educației naționale 1/2011 și Legea statutului cadrelor militare nr. 80/1995.
2. Petentul se consideră discriminat pentru că i se aplică Legea statutului cadrelor militare nr.80/1995, similar cum se aplică și cadrelor militare active care nu îndeplinesc și prevederile statuare și atribuțiile funcționale ce decurg din Legea educației naționale 1/2011.
3. Petentul susține că, instituția nu îi recunoaște și nu îi acordă **drepturile salariale și de concediu** ce derivă din statutul de cadru didactic universitar titular, ci i se recunoaște și i se acordă drepturile salariale și de concediu de odihnă corespunzătoare oricărui alt cadru militar activ.
4. Prin adresa nr. 4358/11.09.2012, petentul se referă la modul particular în care i se aplică unele prevederi legale de către angajator, în comparație cu alți angajați care îndeplinesc funcții similare și care au aceleași atribuții de serviciu în cadrul instituției.
5. Petentul reclamă faptul că angajatorul procedează în mod discriminatoriu în situații similare în ceea ce privește acordarea drepturilor salariale și a drepturilor de concediu pentru cadrele didactice universitare militare, față de cadrele didactice civile din cadrul aceleiași universități.
6. Angajatorul solicită și aplică aceleași criterii și condiții de angajare pe posturile de cadre didactice universitare atât pentru candidații militari, cât și pentru candidații civili. După angajare drepturile salariale și de concediu pe care le acordă sunt diferite, respectiv salarizarea petentului se face după grila de salarizare a cadrelor militare, nu după grila de salarizare a cadrelor didactice și i se acordă concediul de odihnă în conformitate cu normativele aplicabile cadrelor militare, nu după actele normative aplicabile cadrelor didactice.
7. Prin Concluziile Scrise, depuse la dosar, petentul invocă **nulitatea absolută a punctului de vedere al MMFPS, depus ca probatoriu, și a Punctului de vedere al MApN – Direcția pentru Relația cu Parlamentul și informare publică**, acestea fiind semnate de către aceeași persoană, dl. F. M. odată în calitate de director adjunct în MMFPS și de șef al Direcției pentru relația cu Parlamentul și asistență juridică.
8. Cu privire la **excepția tardivității**, petentul solicită respingerea acesteia, petiția fiind introdusă după intrarea în vigoare a legii 1/2011, și după ce a primit unele răspunsuri de la instituțiile îndrituite, cu privire la situația de fapt. De

asemenea, petentul consideră că situația relevată în cadrul petiției, reprezintă o **faptă continuă**, deoarece situația persistă și la acest moment.

9. Referitor la **excepția de necompetență materială** invocată de către partea reclamată, petentul solicită respingerea acesteia, petiția are în vedere categoria profesorilor universitari, și diferențele stabilite între aceștia, în funcție de categoria socială din care provin, respectiv civili și cadre militare.

10. Petentul consideră că prin introducerea în legea 1/2011 a precizării „*cadrele didactice și de cercetare din învățământul superior militar, ..., au același statut ca cele din instituțiile civile de învățământ.*”, legiuitorul a dorit să acopere în mod expres vidul legislativ conținut în legi speciale precum legea nr.80/1995 și să asigure același statut și cadrelor didactice universitare care sunt și cadre militare.

Susținerile părții reclamate.

1. Prin punctul de vedere emis și depus la dosar înregistrat cu nr. 4939/11.10.2012, partea reclamată, **invocă excepția de necompetență a CNCD**. Un cadru militar cu statut de profesor universitar într-o instituție de învățământ superior militar pentru a putea beneficia de cele două drepturi, în mod similar cu un profesor universitar care nu este militar, **acest aspect ar trebui reglementat de un act normativ, nu printr-o hotărâre CNCD**.

2. În materie de acordare de drepturi personalului didactic militar, **Legea nr. 80/1995 reprezintă norma specială în raport cu Legea nr. 1/2011 care reprezintă norma generală, ținând cont de regula de drept potrivit căreia „specialia generalibus derogant”, norma specială derogă de la cea generală, Legea nr. 80/1995 este cea care devine aplicabilă.**

3. Acordarea concediului de odihnă se face în condițiile art.14 alin.2 din Legea nr.80/1995, respectiv Hotărârea Guvernului nr.442/1992 privind concediul de odihnă al ofițerilor, maiștrilor militari și sub-ofițerilor în activitate din forțele armate, cu modificările ulterioare, iar salarizarea potrivit anexei nr.VII din Legea-cadru nr.284/2010 privind salarizarea unitară a personalului plătit din fonduri publice, cu modificările ulterioare.

4. Legea nr.1/2011 stipulează că *„învățământul superior militar, este învățământ de stat, parte integrantă a sistemului național de învățământ „ și cuprinde învățământ universitar pentru formarea ofițerilor, ofițerilor de poliție și altor specialiști precum și învățământul post-universitar. Cu alte cuvinte, ceea ce face să fie special în această problemă este tocmai componenta militară a unui învățământ național.*

5. Dacă legiuitorul ar fi dorit să asigure un alt tratament juridic în materie de drepturi pentru personalul didactic militar diferit de cel specific cadrelor militare, acest aspect ar fi trebuit să fie reglementat expres în corpul Legii nr. 1/2011, cu titlu de excepție, ținând cont de faptul că potrivit regulilor de drept, excepțiile nu se prezumă ele fiind de strictă interpretare și aplicare. Când legiuitorul a dorit să scoată în evidență anumite particularități ale învățământului superior militar a făcut-o în mod expres așa cum este prevăzut în cuprinsul cap.VI din Legea nr. 1/2011.

6. Partea reclamată arată **excepții instituite de legiuitor în materie de salarizare în cazul: cadrelor militare care își desfășoară activitatea în cadrul**

misiunilor permanente în străinătate care sunt salarizate în cadrul Familiei Ocupaționale Diplomație potrivit anexei nr.V cap.V din Legea cadru nr.284/2010, cadrele militare detașate în afara Ministerului Apărării Naționale și a judecătorilor și procurorilor militari, a căror salarizare se face potrivit anexei nr.VII cap.II secțiunea a 8-a din Legea cadru nr.284/2010.

7. Cu privire la afirmația petentului că *"potrivit principiilor de drept, ar trebui să i se aplice acele prevederi care îi sunt mai avantajoase"*, partea reclamată menționează că cel care face afirmația nu o dovedește prin indicarea expresă a locului unde este consacrat acest principiu.

8. Singura prevedere apropiată de afirmația petentului este întâlnită în Constituția României, republicată, la art.15 alin.2 care statuează că *"Legea dispune numai pentru viitor, cu excepția legii penale sau contravențiilor mai favorabile"*.

9. Cu referire la **excepția tardivității** introducerii petiției la CNCD, partea reclamată susține că petentul avea cunoștință de această situație, a modului de salarizare și acordare a concediului de odihnă, din anul 2000, potrivit afirmațiilor sale, când în vigoare exista Legea învățământului nr.84/1995 și Legea și Legea nr.128/1997 privind Statutul personalului didactic.

10. Pe fond, reclamatul solicită respingerea petiției, situația de fapt reclamată neputând intra sub incidența OG nr.137/2000, republicată.

V. Motivele de fapt și de drept.

1. În fapt, Colegiul Director al Consiliului Național pentru Combaterea Discriminării (CNCD), reține că este sesizată o posibilă faptă de discriminare, individualizată prin aplicarea unor alte norme legale decât cele care ar trebui să fie aplicate, având în vedere situația petentului.

2. Petentul, cadru militar, profesor universitar în cadrul Universității Naționale de Apărare „Carol I” din București, încadrat potrivit legii educației naționale, se consideră discriminat față de aplicarea neadecvată a prevederilor legale de către MAPN, în cadrul Universității. Astfel, acesta consideră că, relativ la situația specială în care se află, ar trebui să beneficieze de concediu de odihnă și salarizare, potrivit normelor legii educației naționale nr.1/2011, și nu în conformitate cu legea nr.80/1995, cu privire la statutul cadrelor militare.

3. În drept, Colegiul Director al CNCD se raportează la dispozițiile art.2 alin.1 din OG nr.137/2000, republicată, *"Potrivit prezentei ordonanțe, prin discriminare se înțelege orice deosebire, excludere, restricție sau preferință, pe baza de rasa, naționalitate, etnie, limbă, religie, categorie socială, convingeri, sex, orientare sexuală, vârsta, handicap, boala cronică necontagioasă, infectare HIV, apartenența la o categorie defavorizată, precum și orice alt criteriu care are ca scop sau efect restrângerea, înlăturarea recunoașterii, folosinței sau exercitării, în condiții de egalitate, a drepturilor omului și a libertăților fundamentale sau a drepturilor recunoscute de lege, în domeniul politic, economic, social și cultural sau în orice alte domenii ale vieții publice."* Pornind de la definiția generală a discriminării, art.2 alin.1 din ordonanță, **discriminarea directă**, pentru a reține existența unei fapte de discriminare, trebuie îndeplinite, cumulativ, următoarele condiții: **Existența unui tratament diferențiat manifestat prin: orice deosebire, excludere, restricție sau preferință; Existența unui criteriu**

de discriminare, conform criteriilor reținute de art.2 alin.1; **Tratamentul diferențiat să aibe ca scop sau efect restrângerea, înlăturarea recunoașterii sau exercitării, în condiții de egalitate a unui drept recunoscut de lege; Existența unor persoane sau situații aflate în poziții comparabile**, conform art.1 alin.3 din ordonanță; **Existența unei legături de cauzalitate între tratamentul diferențiat și criteriul de discriminare**.

4. În analiza tratamentului diferențiat, Colegiul observă că fondul petiției are în vedere o diferențiere ce rezultă, practic, din aplicarea diferită a dispozițiilor legale incidente. În speță, Colegiul reține că este sesizat faptul că petentul, în ce privește dreptul la concediu de odihnă și salarizare, este încadrat conform dispozițiilor legii 80/1995 ce regelementează statutului cadrelor militare, deși acesta a fost încadrat în funcția pe care o deține, profesor universitar, conform dispozițiilor legii educației naționale nr.1/2011.

5. Raportat la această diferențiere, Consiliul, prin procedura de citare a părților, a invocat **excepția de necompetență materială a CNCD, conform art.28 din Procedura internă de soluționare a petițiilor și sesizărilor**, care prevede că „*Membrii Colegiului director, din oficiu, pot ridica excepția de necompetență când în mod vădit constată că petiția formulată nu este de competența Consiliului, potrivit prevederilor Ordonanței Guvernului nr. 137/2000, republicată*”, având în vedere că speța se referă la modalitate de interpretare și aplicare a legii, de către reclamant, modalitate asupra căreia CNCD nu are competența a se pronunța, prin emitere unei hotărâri.

6. Tot relativ la fondul petiției, partea reclamată a invocat **excepția tardivității** introducerii petiției, conform dispozițiilor art.20 alin.1 din OG nr.137/2000, republicată (*Persoana care se considera discriminată poate sesiza Consiliul în termen de un an de la data săvârșirii faptei sau de la data la care putea sa ia cunostinta de săvârșirea ei*), având în vedere că situația juridică în care se află petentul persistă din anul 2000, depășind astfel termenul de 1 an stabilit de ordonanță pentru sesizarea faptelor de discriminare.

7. Tot prin punctul de vedere, partea reclamată a invocat și **excepția de necompetență materială a CNCD**, față de aspectul că *un cadru militar cu statut de profesor universitar într-o instituție de învățământ superior militar pentru a putea beneficia de cele două drepturi, în mod similar cu un profesor universitar care nu este militar, acest aspect ar trebui reglementat de un act normativ nu printr-o hotărâre CNCD*, reclamantul considerând că speța de față poate fi soluționată numai prin emiterea unui act normativ care să vină să prevadă concret că situația în care se află petentul va fi sub incidența uneia dintre cele două norme legale în discuție.

8. Pe cale de consecință, Colegiul Director al Consiliului Național pentru Combaterea Discriminării, având în vedere dispozițiile **art.63 din Procedura Internă de Soluționare a Petițiilor și Sesizărilor**, publicată în Monitorul Oficial nr. 348 din 6 mai 2008, ce prevede că „(1) *Colegiul director se va pronunța mai întâi asupra excepțiilor de procedură, precum și asupra celor de fond care nu mai necesită, în tot sau în parte, analizarea în fond a petiției.* (2) *Excepțiile vor putea fi unite cu fondul dacă este nevoie să se administreze dovezi în legătură cu soluționarea în fond a petiției.*” și ale **art.64**, din aceeași procedură mai sus menționată „(1) *Când în fața Colegiului director se pune în discuție competența*

acestui, se va indica instituția sau un alt organ competent. (2) Dacă este nevoie să se administreze dovezi în legătură cu soluționarea în fond a petiției, excepția va fi unită cu fondul. (3) Colegiul director va trece la soluționarea petiției, cel nemulțumit putând ataca hotărârea asupra fondului la instanța de contencios administrativ, potrivit legii.", urmează a analiza cu prioritate excepțiile mai sus prezentate.

9. Relativ al excepția de necompetență materială a CNCD, invocată de Consiliu, prin procedura de citare, Colegiul reține că necompetența invocată privește fondul petiției, ceea ce presupune analiza acesteia împreună cu fondul.

10. Raportat la principiile în materia egalității și a non-discriminării, statuate de Curtea Europeană a Drepturilor Omului, Curtea Europeană de Justiție, Curtea Constituțională a României și având în vedere obiectul petiției, Colegiul Director ia act de Decizia nr.322/2001, prin care Curtea Constituțională constată "în deplină concordanță cu Declarația Universală a Drepturilor Omului, art.16 pct.1 din Convenția Europeană pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale (ratificată de România prin legea nr.30/1994) și alte tratate internaționale la care România este parte, Constituția României consacră în Cap. VI, intitulat Autoritatea Judecătorească, principiile organizării și înfăptuirii justiției în țara noastră. În conformitate cu aceste principii, în România justiția se înfăptuiește prin Curtea Supremă de Justiție (Înalta Curte de Casație și Justiție) și prin celelalte instanțe judecătorești stabilite de lege, compuse din judecători independenți care se supun numai legii. ... Pe baza textelor constituționale menționate, Curtea reține că justiția este în exclusivitate o funcție a statului, care, potrivit art.125 alin.1 din Constituție, se realizează prin Curtea Supremă de Justiție (Înalta Curte de Casație și Justiție) și prin celelalte instanțe judecătorești stabilite de lege, fiind exclusă posibilitatea desfășurării de activități de jurisdicție, de către alte structuri sau persoane ori instituții private. Curtea reține, de asemenea, că activitatea de judecată se înfăptuiește în numele legii, exclusiv de către membrii acestor instanțe, adică de judecători, întru-cât doar cu privire la aceștia se proclamă prin art.123 alin.2/Constituție că sunt independenți și se supun numai legii. În consecință, este exclusă posibilitatea de a se atribui puterea de judecată, imputemicirea de a supune dreptul și altor persoane decât judecătorilor.

11. De asemenea, prin dispozițiile O.G. 137/2000, Consiliul Național pentru Combaterea Discriminării, potrivit art.16, este „autoritatea de stat în domeniul discriminării, autonomă, cu personalitate juridică, aflată sub control parlamentar și totodată garant al respectării și aplicării principiului nediscriminării, în conformitate cu legislația internă în vigoare și cu documentele internaționale la care România este parte”. Potrivit art.18 alin.1 din aceeași ordonanță, CNCD este „responsabil cu aplicarea și controlul respectării prevederilor prezentei legi” și în conformitate cu art.19 alin.1, care specifică competențele CNCD: „Consiliul își exercită atribuțiile în următoarele domenii: a) prevenirea faptelor de discriminare; b) medierea faptelor de discriminare; c) investigarea, constatarea și sancționarea faptelor de discriminare; d) monitorizarea cazurilor de discriminare; e) acordarea de asistență de specialitate victimelor discriminării”.

12. De asemenea, potrivit art.27 alin.1, din același act normativ, „Persoana care se considera discriminată poate formula, în fața instanței de judecată o

cerere pentru acordarea de despăgubiri și restabilirea situației anterioare discriminării sau anularea situației create prin discriminare, potrivit dreptului comun. Cererea este scutită de taxa judiciară de timbru și nu este condiționată de sesizarea Consiliului".

13. Astfel, raportându-ne la prevederile Ordonanței de Guvern nr.137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, cu modificările și completările ulterioare, republicată, acestea constituie cadrul general al reglementării discriminării în legislația românească, sub aspectul materiei și al răspunderii juridice, aflându-ne în domeniul regimului juridic contravențional, respectiv al răspunderii contravenționale.

14. Înalta Curte de Casație și Justiție, prin **Decizia nr. 828 din 16 februarie 2009** a reținut că în economia Ordonanței nr.137/2000 dispozițiile articolului 2 care definesc formele de discriminare "sunt consecutive celor din articolul 1 alin. (3), care prevăd cine este subiectul obligației de a respecta principiul egalității între cetățeni - garantat de art. 1 alin. (2) în exercitarea drepturilor constituționale ale cetățenilor: "Orice persoană juridică sau fizică are obligația să respecte principiile egalității și nediscriminării". Din coroborarea aceluiași texte (art. 1-2) rezultă obiectul discriminării: titularii drepturilor constituționale enumerate în special în art. 1 alin. (2), îngrădiți ori împiedicați în exercițiul lor. Așadar, în limitele atribuțiilor sale legale, CNCD este obligat să soluționeze orice plângere întemeiată pe dispozițiile art. 2 din O.G. nr. 137/2000 prin stabilirea existenței celor trei elemente sus-menționate.

15. Din acest punct de vedere, Colegiul constată că, în esență, petentul sesizează o nerespectare a dispozițiilor legale privitoare la dreptul de salarizare și dreptul la concediu de odihnă, prin încadrarea acestuia în dispozițiile unei alte legi, decât cea care ar trebui să fie incidentă, în mod normal.

16. Luând act de situația de fapt supusă analizei Colegiului, reținem că fapta de discriminare imputată se referă la neacordarea concediului de odihnă și al drepturilor salariale, în conformitate cu legea educației, acesta beneficiind de aceste drepturi, în conformitate cu dispozițiile legii statutului cadrelor militare. În opinia petentului, relativ la situația reclamată, s-ar impune acordarea celor două drepturi, în conformitate cu dispozițiile legii educației, de altfel aceasta fiind și legea în conformitate cu care a fost încadrat pe postul de profesor universitar.

17. Ca atare, Colegiul este chemat a se pronunța asupra unei situații de fapt din care decurg drepturile subiective ale petentului în raport cu interpretarea și aplicarea unor prevederi de lege. Practic, Colegiul este chemat să se pronunțe cu privire la un aspect de interpretare și aplicare a legii.

18. Chiar dacă s-ar admite că în speță se impută un tratament diferențiat pe baza apartenenței la o categorie socio-profesională, ceea ce presupune o legătură de cauzalitate directă între acordarea celor două drepturi în speță și funcția deținută, așa cum arată petentul, Colegiul consideră că diferențierea imputată nu își are izvorul în funcțiile deținute cât în faptul că normele legale aplicabile nu fac o trimitere clară la situația petentului, de unde să reiasă clar, norma juridică ce se aplică la situația unui cadru militar – profesor universitar, în cadrul unei universități militare. Or, inclusiv din acest punct de vedere, Colegiul ar trebui să se suboroge unei instanțe judecătorești pentru a stabili dacă interpretarea dată de partea reclamată, în mod vădit, a urmărit sau nu lipsirea

petentului de beneficiul creat de legea educației, cu privire la cele două drepturi supuse dezbaterii, ceea ce ar presupune, pe fond, a stabili dacă aceasta este sau nu legală, temeinică și întemeiată.

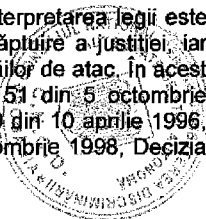
19. Așa cum a reținut și Curtea Constituțională în Decizia nr. 1.011 din 8 noiembrie 2007 publicată în Monitorul Oficial nr. 809 din 27 noiembrie 2007 și a reiterat în Deciziile sale cu nr. 818, 819, 820 și 821 din 3 iulie 2008, publicate în Monitorul Oficial nr. 537 din 16.07.2008 „Ordonanța Guvernului nr. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare este o *reglementare specială care stabilește comportamentele considerate discriminatorii în viziunea legiuitorului și crează mecanismele prin care orice tip de discriminare poate fi sancționat și eliminat*”. Astfel, Curtea în mod expres desprinde scopul legiuitorului în reglementarea acelor „comportamente”, împrejurări de fapt aplicate la situația unor persoane, grupuri de persoane sau comunități comparativ cu alte persoane, grupuri de persoane ori comunități, ce pot fi reținute ca discriminatorii în ipotezele prevăzute de Ordonanța nr. 137/2000 republicată. De altfel, în deciziile sus menționate, Curtea Constituțională arată în mod explicit că „*actul normativ criticat sancționează contravențional orice deosebire, excludere, restricție sau preferință care are ca scop ori efect restrângerea sau înlăturarea recunoașterii, folosinței sau exercitării, în condiții de egalitate, a drepturilor omului și a libertăților fundamentale, în domeniul politic, economic, social și cultural ori în orice alte domenii ale vieții publice, dacă deosebirea, excluderea, restricția sau preferința se datorează apartenenței la o rasă, naționalitate, etnie, religie, categorie socială, respectiv convingerilor, sexului sau orientării sexuale ori apartenenței la o categorie defavorizată*”.

20. Este evident în acest sens că acele comportamente considerate discriminatorii și care sunt sancționabile contravențional nu pot fi echivalate sau asimilate cu situațiile ce implică modificarea unor prevederi legale de către legiuitor și subsecvent modalitatea de interpretare și aplicare a acestora.

21. În raport cu statuările Curții Constituționale relativ la O.G. nr. 137/2000, republicată, este lipsit de echivoc faptul că, prin natura sa, Consiliul Național pentru Combaterea Discriminării investighează, constată și sancționează fapte de discriminare. Or, în exercitarea competențelor sale determinate de O.G. nr. 137/2000, republicată, Consiliul Național pentru Combaterea Discriminării nu se poate pronunța asupra unor aspecte de legalitate din care poate decurge un eventual tratament diferit.

22. Pentru a reține incidența unui atare scop sau efect, în prezenta speță, Colegiul Director ar trebui să se substituie instanței judecătorești pentru a analiza justificarea aplicabilității prevederilor invocate, ca temei legal, în speța de față. De altfel, situația invocată în cauză pune în discuție drepturile subiective ale petentului în strânsă legătură cu interpretarea unor noțiuni care sunt reglementate de legiuitor prin acte normative speciale.

23. Or, astfel cum a statuat și Curtea Constituțională, interpretarea legii este atributul suveran al instanțelor judecătorești în opera de înfăptuire a justiției, iar controlul acestei interpretări se realizează prin exercitarea căilor de atac. În acest sens este, de exemplu, Decizia Curții Constituționale nr. 51 din 5 octombrie 1993, Decizia nr. 120 din 16 noiembrie 1994, Decizia nr. 39 din 10 aprilie 1996, Decizia nr. 300 din 1 iulie 1997, Decizia nr. 151 din 27 octombrie 1998, Decizia

nr. 160 din 10 noiembrie 1998, Decizia nr. 14 din 9 februarie 1999, Decizia nr. 64 din 11 aprilie 2000, Decizia nr. 74 din 25 aprilie 2000, Decizia nr. 93 din 11 mai 2000, Decizia nr. 24 din 29 ianuarie 2002, Decizia nr. 282 din 29 iunie 2004.

24. Din acest punct de vedere, Consiliul Național pentru Combaterea Discriminării nu se poate subroga instanțelor de judecată pentru a face aprecieri în legătură cu aspectele de fond ale petiției care decurg din modalitatea de interpretare și aplicare a dispozițiilor legale, precum și consecințele juridice ce decurg dintr-o asemenea interpretare.

25. Deducem astfel că CNCD, organ administrativ-juridictional, cu competență limitată la a constata stările de discriminare prin emiterea unei hotărâri și, eventual, stabilirea unei sancțiuni contravenționale, nu are competența materială de a se pronunța asupra aspectelor care sunt puse în discuție în prezenta speță, de vreme ce acestea se bazează pe o interpretare și aplicare a legislației în domeniu, făcută de către partea reclamată, relativ la situația în care se află petentul.

26. Revenind la fondul discuției, petentul pentru a putea ocupa funcția de profesor universitar, a trebuit să îndeplinească condițiile prevăzute de legea educației naționale. Însă petentul deține și calitatea de cadru militar activ, calitate deținută înainte de cea de cadru didactic militar.

27. Partea reclamată consideră că situația în care se află petentul este una specială, ceea ce presupune aplicarea unui regim juridic special, respectiv cel ce face vorbire despre principiul de drept potrivit căruia „*specialul derogă de la general*”, în speța de față norma specială fiind reprezentată de statutul cadrelor militare.

28. Însă, cadrul juridic instituit de legea educației naționale nu face altceva decât să vină și să reglementeze situațiile speciale ce pot intra în conflict cu dispozițiile acestei legi. Astfel, la art.5 din lege se face precizarea că „*dispozițiile prezentei legi prevalează asupra oricăror prevederi din alte acte normative. În caz de conflict între acestea se aplică dispozițiile prezentei legi*”, ceea ce face de prisos aplicarea principiului de drept potrivit căruia specialul derogă de la general.

29. În speța de față, se invocă faptul că reclamatul a aplicat în mod eronat dispozițiile legale în domeniu, în ce privește acordarea concediului de odihnă și a drepturilor salariale, cu atât mai mult cu cât dispozițiile legale invocate de către partea reclamată nu fac vorbire despre situația specială în care se află petentul, cadru didactic militar.

30. Însă, având în vedere că suntem în prezența unei posibile eronate interpretări și aplicări a dispozițiilor legale incidente situației speciale în care se află petentul, CNCD observă că nu are competența de a se pronunța asupra aspectelor ce fac obiectul prezentei cauze, competența aparținând puterii judecătorești, prin instanțele de judecată din România, interpretarea legii fiind atributul suveran al instanțelor judecătorești în actul de înfăptuire a justiției, iar controlul acestei interpretări realizându-se prin exercitarea căilor de atac.

31. De altfel, Colegiul ar trebui să se subroge unei instanțe judecătorești pentru a stabili dacă interpretarea dată de partea reclamată, este sau nu legală, temeinică și întemeiată.

32. Față de aspectele mai sus prezentate, Colegiul Director al CNCD **admite excepția de necompetență materială a Consiliului.**

Față de cele de mai sus, în temeiul art. 20 alin. (2) din O.G. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, republicată, **cu 5 voturi pentru și 1 opinie separată (Asztalos Csaba Ferenc)** ale membrilor prezenți la ședință,

**COLEGIUL DIRECTOR
HOTĂRĂȘTE:**

1. Admiterea excepției de necompetență materială a Consiliului Național pentru Combaterea Discriminării, potrivit O.G. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, republicată.
2. Clasarea dosarului.
3. Se va răspunde părților în sensul celor hotărâte.
4. O copie a hotărârii se va transmite părților.

VI. Modalitatea de plată a amenzii
Nu este cazul

VII. Calea de atac și termenul în care se poate exercita.
Prezenta hotărâre poate fi atacată la instanța de contencios administrativ, în termen de 15 zile de la data primirii, potrivit O.G. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea faptelor de discriminare, republicată și Legii nr. 554/2004 a contenciosului administrativ.

Membrii Colegiului Director prezenți la ședință:

ASZTALOS CSABA FERENC – Membru

BERTZI THEODORA - Membru

LAZĂR MARIA - Membru

ANAMARIA PANFILE - Membru

STANCIU CLAUDIA SORINA – Membru

